

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 20.

Vydána dne 16. dubna 1930.

Obsah: 44. Nařízení, kterým se vydávají podrobné předpisy k finančnímu zákonu pro rok 1930.

44.

Vládní nařízení

ze dne 11. dubna 1930,

kterým se vydávají podrobné předpisy k finančnímu zákonu pro rok 1930.

Vláda republiky československé nařizuje podle čl. XXIII. finančního zákona ze dne 4. dubna 1930, č. 42 Sb. z. a n., kterým se stanoví státní rozpočet pro rok 1930:

§ 1.

(1) Při plnění všech úkolů státních jest postupovati s největší hospodárností. Ukojovány budtež jen nutné potřeby státní v nezbytném rozsahu, a to účelně a pokud možno nejmenším nákladem.

(2) Nutné potřeby státní jsou potřeby, kterých vyžaduje pravidelný chod státní správy anebo plnění právních závazků státu.

(3) Prostředků povolených pro určitý účel smí se použiti za podmínek stanovených v odst. 1. a 2. tohoto paragrafu jen v nezbytné výši, které té doby vyžaduje provedení tohoto účelu, nesmí však jich býti použito pro stanovený účel; změnily-li se poměry tak, že použití by odporovalo veřejnému zájmu.

(4) Před každým poukazem budiž zjištěno v příslušném spise, že bylo postupováno podle předchozích ustanovení tohoto paragrafu.

§ 2.

Každá částka zvláště uvedená ve skupině I. státního rozpočtu pro rok 1930 s výjimkami stanovenými čl. X. finančního zákona pro rok 1930 jest krajní hranicí, až po kterou mohou býti poukazovány výdaje v rozpočtovém roce 1930 podle čl. VI. finančního zákona.

§ 3.

(1) Při poukazování prostředků určených na řádné výdaje podl. čl. VII. finančního zákona budiž také zjištěno v příslušném spise, že poukazovaná částka nepřesahuje dvanáctiny celoročně rozpočtené částky.

(2) Nepoukáže-li se v některém měsíci celá dvanáctina celoročně rozpočtené částky pro určitou potřebu uvedenou ve státním rozpočtu, může býti zbytku použito, je-li to nutno, pro též účel v příštích měsících.

(3) Bylo-li poukázáno za souhlasu ministra financí výjimečně v některém měsíci více než dvanáctina, má býti vyrovnána v některém pozdějším měsíci ona částka, o kterou bylo poukázáno více. Nejpozději musí se tak státi v prosinci roku 1930.

§ 4.

(1) Řádnými výdaji splatnými v delších než měsíčních lhůtách podle čl. VII., odst. 2., finančního zákona rozumějí se výdaje, které jsou splatny podle své povahy ve čtvrtletních, pololetních neb i ročních lhůtách, jako na př. nájemné neb pachtovné, úroky a splátky státního dluhu.

(2) Tyto výdaje jest platiti podle stanovených lhůt.

§ 5.

(1) Při poukazování prostředků určených na výdaje mimořádné podle čl. VIII. finančního zákona budiž prokázáno v příslušném spise, že výdaj pro určitý subjekt a pro účel uvedený v některé položce nejnižších pododělení dílčích rozpočtů jednotlivých kapitol pro rok 1930 nepřevyšuje v tomto roce 50.000 Kč.

(2) Převyšuje-li výdaj uvedený v odst. 1. tohoto paragrafu peníz 50.000 Kč, budiž vyžádán souhlas ministra financí již k činu, který by mohl prejudikovati tomuto výdaji.

(3) Byl-li již dán souhlas ministrem financí k celkovému nákladu, není zapotřebí dalšího jeho souhlasu k výplatě dílčích částek schváleného nákladu.

§ 6.

Za plnění podobných úkolů, jako jsou podpory (subvence), k nimž není stát zavázán (čl. IX. finančního zákona), bud'tež považována plnění státem, která se nezakládají na právním titulu a za která stát neobdrží přímo plné protídávky či protihodnoty v jakékoliv podobě.

§ 7.

(1) Opatření podle čl. X., odst. 1., finančního zákona jest zcela výjimečné. Souhlas k němu může býti dán jen v mezích ustanovení tohoto článku a jen, je-li prokázána nutnost navrhovaného opatření (§ 1, odst. 2.).

(2) Úhrada částek, o které nutno překročit prostředky určené pro výdaje nejnižšího pododdělení státního rozpočtu, bud'ž zajištěna zpravidla postupně úsporami na prostředcích pro výdaje příslušného vyššího pododdělení, ve kterém jsou prostředky pro výdaje tohoto nejnižšího pododdělení obsaženy, není-li to možno, úsporami na prostředcích pro výdaje v ostatních pododděleních příslušné kapitoly.

(3) Prostředků stanovených pro výdaje v nejnižších pododděleních státního rozpočtu a rozvedených v dílčích rozpočtech jednotlivých kapitol může býti použito především podle jejich určení a výše, jak jsou uvedeny v dílčích rozpočtech příslušných kapitol. Také o tomto použití platí obdobně ustanovení § 1 tohoto vládního nařízení. Bude-li toho nezbytně třeba (§ 1, odst. 2.), může býti k úhradě větší potřeby, přesahující rozpočtené prostředky pro výdaje některé položky dílčího rozpočtu, použito nevyčerpaných prostředků pro výdaje jiné položky téhož pododdělení dílčího rozpočtu, a to v mezích připuštěných čl. VI. finančního zákona, t. j. v mezích příslušného pododdělení dílčího rozpočtu.

§ 8.

(1) Řízení podle § 7 zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., o zřízení a působnosti nejvyššího účetního kontrolního úřadu, bud' vždy zavedeno dříve, než se založí právní titul požadované potřeby.

(2) Toto řízení bud'ž provedeno, pokud to není vyloučeno podle odst. 2. až 4. čl. X. finančního zákona, i tehdy, když má býti po-

užito nevyčerpaných prostředků určených na výdaje mimořádné k úhradě výdajů řádných a naopak a nevyčerpaných prostředků na osobní výdaje na úhradu výdajů věcných.

(3) Toto řízení jest také zavést v případech, kdy pro opatření podle čl. XII. finančního zákona není rozpočtem povolených prostředků a úhradu třeba hledati při výdaji povoleném k jinému účelu.

(4) Za náhradní opatření podle 2. věty odst. 3. čl. X. finančního zákona považují se ta, která se učiní, je-li nutno nahraditi stále zaměstnance, jichž plat jest rozpočtově zajištěn v prostředcích na osobní výdaje podle platových zákonů, zaměstnanci smluvními anebo jinými opatřeními, jichž potřebný náklad nelze uhraditi z prostředků položky, na které se sčítuje podle své povahy. Úhrada pro tato opatření, pokud není zajištěna v prostředcích nejnižšího pododdělení státního rozpočtu, může býti opatřena v mezích prostředků povolených ke hrazení osobních výdajů podle platových zákonů pro příslušnou kapitolu. K těmto opatřením jest třeba souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., a to i jestliže úhrada pro náhradní opatření jest zajištěna v mezích částek stanovených pro osobní výdaje podle platových zákonů a nařízení v nejnižších pododděleních státního rozpočtu.

§ 9.

Jestliže byly hrazeny některé výdaje přesunem (virementem) podle odst. 1. čl. X. finančního zákona nevyčerpanými prostředky určenými pro výdaje jiných pododdělení, bud'tež takto použité částky zaznamenány jako trvalá zkrácení prostředků těchto pododdělení.

§ 10.

Prostředky, povolenými v titulu 15. kapitoly 14. na stavby budov a koupě realit pro potřeby civilní státní správy, hospodari ministerstvo veřejných prací v dohodě s nejvyšším správním úřadem, jehož potřeba se má hraditi z těchto prostředků.

§ 11.

(1) Za použití povolených prostředků podle odst. 1. čl. XVII. finančního zákona se pokládá zatížení jejich výdajem včetně do 31. prosince 1930 poukázáním, bude-li platební rozkaz dodán k předpisu příslušné účtárně nejdéle do 5. ledna 1931, a provádí-li se výdaj

pokladnou, této pokladně nejpozději do 10. ledna 1931.

(2) Poukazy, v roce 1930 datované, dodané však do účtárny neb pokladny po uplynutí těchto lhůt, jest vrátiti jako neplatné.

§ 12.

(1) Částky, potřebné na placení pohledávek za státem ze závazků splatných v roce 1930, budtež poukázány zásadně ještě v tomto roce.

(2) Poukazovati peníze k úhradě závazků, které dospějí k splatnosti až v roce 1931, anebo odsunouti poukaz na nutné výdaje, splatné již v roce 1930, na rok 1931, aby byly získány prostředky k úhradě výdajů právně nezávazných, jest nepřipustno.

§ 13.

(1) Potřebný souhlas ministra financí podle finančního zákona a souhlas nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle čl. X., odst. 1., finančního zákona dlužno si vyžádati včas tak, aby předepsané řízení mohlo býti provedeno a prostředků použito ještě v roce 1930.

(2) Data souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu budtež zaznamenána ve spisech a uvedena v podrobných výkazech pro účetní závěrky neb v odůvodnění přílohy 6. závěrky. Tato data budtež sdělována též podřízeným poukazujícím úřadům a vykázána v odůvodnění k účetním dílčím závěrkám.

§ 14.

(1) Aprobanti spisů jsou zodpovědni podle platných předpisů za to, že bylo vyhověno ustanovením předcházejících paragrafů.

(2) Správnost uvedených údajů přezkouší orgán obstarávající službu účetní, dbaje při tom přísně platných účetních instrukcí pro zkoušení platebních poukazů, a referát rozpočtový; jsou-li údaje správné a možno-li použití podle finančního zákona rozpočtových prostředků, provede se poukaz.

(3) Jinak uvede orgán obstarávající službu účetní ve spise příslušné námitky a vrátí jej poukazujícímu nebo rozpočtovému referentu, kde jest referát zřízen, k dalšímu jednání.

(4) Nesouhlasí-li poukazující nebo rozpočtový referent s námitkami orgánu obstarávajícího službu účetní, nebo vyskytnou-li se neshody mezi poukazujícím a rozpočtovým referentem, jest přednosta podřízeného úřadu poukazujícího povinen předložit věc s odů-

vodněním svému nadřízenému úřadu; u ústředního úřadu jest pak poukazující neb rozpočtový referent povinen předložit věc s odůvodněním vyjádřením ministrowi anebo přednostovi úřadu, není-li ústřední úřad ministerstvem.

(5) Jednotlivým nejvyšším správním úřadům jest vyhrazeno, aby vydaly v dohodě s ministrem financí podrobnější předpisy v rámci tohoto nařízení, pokud toho vyžaduje jejich organizace.

(6) Ministr financí vydá, pokud toho bude třeba, v dohodě s nejvyšším účetním kontrolním úřadem a ostatními nejvyššími správními úřady podrobné předpisy o tom, aby byla zřízena řádná kontrola a evidence platebních poukazů jednotlivých poukazujících úřadů nebo evidence hospodaření rozpočtovými prostředky během správního roku.

§ 15.

(1) Je-li potřebí sjednati podle finančního zákona předchozí souhlas ministra financí, budiž mu zaslána dvojmo stručná informace o každém jednotlivém případě; v této informaci buď prokázána nutnost a neodkladnost navrženého opatření, způsob úhrady a po případě budtež uvedeny i jiné důvody rozhodné pro udělení tohoto souhlasu.

(2) Stejná informace pro nejvyšší účetní kontrolní úřad budiž připojena také ke spisům, které se zasílají tomuto úřadu podle § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n.

§ 16.

(1) Na hospodaření státních podniků se ustanovení předchozích paragrafů tohoto nařízení nevztahují.

(2) Hospodaření státních podniků v mezích ustanovení čl. II. finančního zákona řídí se zákonem ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb. z. a n., o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plniti úkoly správní, a vládním nařízením ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb. z. a n.

(3) K úměrnému zvýšení prostředků určených na investiční výdaje státních podniků podle čl. II., odst. 6., finančního zákona je zapotřebí zvláštního souhlasu ministra financí. Zástupce ministerstva financí ve správním sboru podniku (§ 9, odst. 2., vl. nař. č. 206/1924 Sb. z. a n.) musí si k projevení tohoto souhlasu vyžádati zvláštního zmocnění ministra financí.

§ 17.

Státní výdaje z doby zatímního hospodaření podle opatření Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, č. 175 Sb. z. a n., o zatímním vedení státního hospodářství od 1. ledna do 28. února 1930, a podle zákona ze dne 21. února 1930, č. 20 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje platnost opatření Stálého výboru o zatímním vedení státního hospodářství, sčítované podle čl. XXII. finančního zákona pro rok 1930 a výdaje poukazované podle tohoto finančního zákona musejí zůstatí v mezích stanovených § 2 tohoto nařízení. Veškeré výdaje a příjmy sčítují se také v podrobnostech podle rubrikového schématu dílčích rozpočtů pro rok 1930.

§ 18.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1930 a provede je ministr financí v dohodě se všemi ministry.

Udržal v. r.

Dr. Slávik v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Bechyně v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Franke v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Šrámek v. r.